

Clémence Merçay: A sürgősségi szolgálatok igénybevétele Svájcban

Observatoire suisse de la santé (Obsan)

Obsan Dossier 64, Neuchâtel, 3. 09. 2018 (46 p.)

Kulcsszavak: sürgősségi ellátás, Svájc

Forrás Internet-helye (francia nyelven, német nyelvű összefoglalóval):

<https://www.obsan.admin.ch/de/publikationen/le-recours-aux-services-durgences-en-suisse> ;

https://www.obsan.admin.ch/sites/default/files/publications/2018/obsan_dossier_64.pdf

2016-ban a svájci lakosság 14%-a kereste fel legalább egy alkalommal a 100 sürgősségi osztály valamelyikét. Összesen 1,7 millió sürgősségi eset kezelésére került sor. Ez naponta 4.500 konzultációnak felel meg.

A sürgősségi osztályok igénybevétele kantononként változó (1.000 lakosra 53 és 297 közötti konzultációra kerül sor).

A kantonok közötti összehasonlítás azt mutatja, hogy a magas igénybevétel

- többnyire az egyes felhasználók több alkalommal való visszatérésére;
- az egy konzultációra eső alacsonyabb átlagos költségekre;
- továbbá ezzel párhuzamosan a sürgősségi konzultációk számának az orvosi praxisokban való csökkenésére

vezethető vissza.

A költségeket az esetek többsége számára a kötelező betegségbiztosítás (*obligatorische Krankenpflegeversicherung - OKP*) viseli. A keresőtevékenységet végzők részére pedig a konzultációk költségeinek egynegyedét a balesetbiztosítás fizeti.

A sürgősségi osztályokon leggyakrabban hat éven aluli gyermekeket látnak el (1.000 lakosra 418 konzultáció). A 45 és 85 év közötti lakosság körében 1.000 lakosra 140 eset jut.

2016-ban az 1,7 millió konzultáció 1,2 millió beteg között oszlott meg, ami egy betegre átlagosan 1,3 sürgősségi konzultációnak felel meg. Öt beteg közül négyen (78%) alkalmoszerűen fordultak sürgősségi osztályhoz (az év során egyetlen alkalommal regisztrálták őket). Ám a konzultációk több mint felét (59%) így is ők tették ki. Ha a több mint négy konzultációt igénybevevőket gyakori felhasználókként definiáljuk, arányuk az összes beteg körében csekélynek látszik (2%), ám minden tizedik (9%) konzultációért ők felelősek.

A tanulmány eredményei összességükben egy szubsztitúciós effektus hipotézisét erősítik meg: A sürgősségi osztályok magas igénybevétele annak a jele, hogy ez a lehetőség elterjedt a lakosság körében. Ez az egy konzultációra eső alacsonyabb átlagos költségekkel társul. Fordítva pedig, alacsonyabb igénybevételnél, gyakoribbak azon betegek alkalmoszerű látogatásai, akiknek a sürgősségi ellátása magasabb költségekkel jár.

A sürgősségi osztályok eltérő mértékű igénybevétele az alternatív sürgősségi szolgálatok, pl. orvosi praxisok kínálatával függhet össze. Ez a komplementaritás azonban nem minden kantonban áll fenn és akkor is különbségek jelentkeznek, ha a sürgősségi eseteket ellátó összes osztályt figyelembe vesszük.

Az eredmények jobb megértéséhez pontosabban meg kellene vizsgálni a lakosság orvosi szolgáltatások igénybevétele iránti elvárásait és gyakorlati viszonyulását. Feltételezhető, hogy a sürgősségi szolgálatokat nem minden régióban használják csak úgy spontán módon. Az is lehetséges, hogy a betegek azért fordulnak sürgősségi szolgálatokhoz, mert az orvosi praxisok nyitvatartási ideje nem felel meg munkaidejüknek. A jövőben pedig egy megfelelő kínálat kiépítése (*permanence medcenters, walk-in-clinics*) tovább ösztönözheti a sürgősségi szolgálatok igénybevételét.

[Lásd még: Sarah Vilpert: Orvosi konzultációk a svájci sürgősségi osztályokon, *OBSAN BULLETIN* 3/2013, 2013. 45. sz.]